nemførelsen kan trække længe ud endnu. Begge Spørgsmaalene er trukket ind i den partipolitiske Kamp, og i hvad Skikkelse de kommer ud af denne Skærsild — om de overhovedet overlever den — ja derom ved vi endnu intet.

Men Rigsdagen vil ikke kunne nøjes med dette; i den allernærmeste Fremtid kommer endnu en af vore vigtigste Sager. Den store Lønningskommission afgiver i den nærmeste Tid en Betænkning, hvori bl. a. Princippet „Lige Løn for lige Arbejde" har været Genstand for Overvejelse, og efter hvad der er sivet ud om Kommissionens Arbejde, er der ikke just Enighed om Gennemførelsen.

Betænkningen bliver nu afgivet til Rigsdagen, og dermed er atter et af vore Programpunkter paa Dagsordenen i vor lovgivende Forsamling — sandelig store Afgørelser eller store Skuffelser venter os.

D. K. har allerede d. 31. Jan. 1919 til L. K. indsendt et motiveret Andragende med Anmodning om, at „samme Arbejdsvilkaar for Kvinder og Mænd maa blive Resultatet af L. K.s Overvejelser og Beslutninger og d. 11te ds. afholdt D. K.s Københavnskreds sammen med en Række kvindelige Fagorganisationer et stort og meget vellykket Møde i København. Der lød mange hvasse, bestemte og myndige Ord fra de 5 Talere, der paa Lærerinders, Sygeplejerskers og D. K.s Vegne protesterede mod det urimelige og uretfærdige Lønningsprincip: *Løn efter Køn*. Mødet endte med Vedtagelse af en Resolution, der ved en Deputation overraktes Lønningskommissionen.

Vi ønsker og tror, at dette Møde saavelsom D. K.s Andragende skal blive en Støtte for de Medlemmer af Kommissionen, der indser Kravets Berettigelse og ganske særlig for Kommissionens eneste kvindelige Medlem, der tappert og bevidst har arbejdet for Kvinderne i disse to Aar.

Indenfor vore egne Døre.

Jeg drager saa Kredsen endnu snævrere og skal kort omtale, hvad der er foregaaet, om jeg saa maa sige indenfor vore egne Døre. Paa sidste Fællesstyrelsesmøde d. 18. Sep. 1918 meddelte vor højtærede og højtansete Formand Fru Stampe-Feddersen os, at hun ønskede at nedlægge sit Formandshverv. Hun havde allerede i Efteraaret 1917 taget denne Beslutning og meddelte dette, og mange og varme var de Opfordringer, hun modtog om at fortsætte, men hun følte Helbred og Kræfter svigte overfor det mangeartede Arbejde, de stadig øgede Opgaver, som D. K. optog indenfor sit Omraade.

I 5 Aar var Astrid Stampe-Feddersen D. K.s fine, kloge og altid offervillige Formand, men hendes Betydning for Kvindesagen og D. K. rækker langt ud over disse 5 Aar. Allerede i Firserne traadte hun ind i Rækkerne, ung, ivrig og fuld af Virkelyst, skrev, talte og organiserede; ubønhørlig streng i sine Krav til sig selv og andre, naar det gjaldt Kampen for Kvindernes Ligeret, aldrig paa Akkord, retlinet, helstøbt, viste hun Vejen fremad. Kvindesagen havde hendes Hjerte, men den *største* Plads i hendes *store* Hjerte havde den nationale Sag og det nordiske Samarbejde. Alle de lyse Forhaabninger, der netop nu knytter sig til disse to Spørgsmaal, fylder hendes Sind med Forventningens Glæde; vi takker hende for alt, hvad hun i Aarenes Løb har virket for disse hendes tre Hjertebørn og ønsker, at hun maa opleve at se dem alle tre lykkelig løst.

Da Fru Stampe-Feddersen nedlagde sit Hverv som Formand, udtalte hun samtidig Ønsket om at se Gyrithe Lemche som sin Afløser, og hele Fællesstyrelsen sluttede sig til dette Ønske og opfordrede Fru Lemche til at overtage Førerskabet for Dansk Kvindesamfund. Men Fru L. afslog Opfordringen. Formandsposten og Redaktørposten kunde ikke forenes i samme Person, og Fru Lemche foretrak Redaktørposten. Fællesstyrelsen anmodede da mig om at overtage Formandshvervet og udtalte samtidig Ønket om, at de to Hverv, som Forman for D. K. og Formand for Forretningsudvalget blev forenet i samme Person. Med stor Betænkelighed sagde jeg ja til at fungere som D. K.s Formand i et Aar og overtog samtidig Arbejdet som Formand i F. U. Mine egne Betænkeligheder deltes uden Tvivl af ikke helt faa af Fællesstyrelsens Medlemmer; forholdsvis ny i Dansk Kvindesamfunds Arbejde, kun lidet kendt ude i Kredsene, med en bestemt partipolitisk Farve malet paa mig, ovenikøbet Københavner, alt dette var ikke gode Vilkaar at vinde Medlemmernes Tillid under. Dets indsaa jeg selv, og Fællesstyrelsen var sikkert heller ikke blind derfor. Men der var paa det Tidspunkt næppe anden Udvej — og saa staar jeg da her for første Gang som Formand overfor D. K.s højeste Myndighed — Fællesmødet — parat til at modtage den Kritik, som mit Arbejde fortjener, men sikker paa, at den Fællesstyrelse, der valgte mig og som med en aldrig svigtende Loyalitet og Arbejdsiver har støttet og hjulpet mig i det forløbne — for D. K. saa vanskelige Aar, vil være parat til at dele Ansvaret med mig.

Aaret blev vanskeligt, forskellige beklagelige Forhold indenfor Fællesstyrelsen, Forhold, som den betydelige Række af Lovændringer, som vi imorgen skal drøfte, vil bringe os nærmere ind paa, bevirkede, at vi i Aarets Løb mistede to af vore dygtigste og mest erfarne Arbejdskræfter. Fru Lemche trak sig tilbage fra Redaktørposten og gik samtidig ud af F. S., Frk. Daugaard traadte fra som Forretningsfører. D. K. mistede derved to af sine bærende Kræfter, og deres Fratræden d. 1ste Januar 1919 — midt i Arbejdsaaret — vanskeliggjorde selvfølgelig i høj Grad Arbejdet, saavel det initiativtagende Arbejde udadtil som Arbejdet indadtil overfor Kredsene.

De Kredse, der har lidt under disse uundgaaelige Arbejdsvanskeligheder, anmoder jeg dog om at vise en forstaaende Overbærenhed. Fru Lemche var ved sin Udtrædelse af Fællesstyrelsen D. K.s Næstformand, paa et ekstraordinært F. S.-møde d. 15. December 1918 valgte F. S. enstemmigt *Johanne Andersen, Ejby, til Næstformand.*

Samarbejde mellem Kredsene og Fællesstyrelsen.

Vi har forsøgt i den sidste Tid — ad forskellige Veje — at tilvejebringe en nøjere Tilknytning mellem Kredsene og Fællesstyrelsen. Protokollerne fra vore F. S.-møder og F. U.-møder udsendes ikke mere „fortroligt" til F. S.s Medlemmer alene, men udsendes til Cirkulation blandt alle vore Kredsformænd. De faar derved et Indblik i Fællesstyrelsens Arbejde, i dets Art og Omfang og bliver i Stand til at følge og med deres Bestyrelse og Medlemmer drøfte de Spørgsmaal, der behandles i Fællesstyrelsen.

Vi haaber og tror, at dette skal blive til Gavn for begge Parter, at det skal styrke Samhørigheden indenfor vor Organisation og forkorte Afstanden mellem F. S. og Kredsene. I Tilknytning hertil offentliggøres i vort Medlemsblad Dagsordenen for F. S. og F. U.-møderne. Et andet Middel til at opnaa det samme er vore Udvalgskor-